

GENOMINEERDEN DISSERTATIEPRIJS 2018**(Political Science) Jasper Vlaanderen: Creating unity to ensure support: Member states' positions towards NATO after 'Crimea'.**

Sinds het einde van de Koude Oorlog en het wegvallen van de Russische dreiging heeft er een continu debat plaatsgevonden over de rol die de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) zou moeten aannemen op veiligheidsgebied. Noetzel & Schreer (2009) lieten zien dat deze discussie de NAVO-lidstaten zelfs in verschillende kampen verdeelde, waarbij elk kamp een andere gedachte had over de rol van de NAVO in de 21e eeuw. De annexatie van de Krim door Rusland, vier jaar geleden, heeft de traditionele positie van NAVO ten opzichte van Rusland weer terug in de belangstelling gebracht. In de academische literatuur werd snel overeenstemming bereikt over de noodzaak voor NAVO om zich weer op Rusland te richten. De afzonderlijke posities van NAVO's lidstaten zijn, tot dusver, echter niet meegenomen in die conclusie. Daarom onderzocht Jasper hoe de annexatie van de Krim de positie van lidstaten ten opzichte van de NAVO heeft veranderd. Hij past het theoretische model van Noetzel & Schreer toe in de analyse van beleidsdocumenten van negen lidstaten en laat zien dat de posities van die lidstaten ten opzichte van de NAVO naar elkaar geconvergeerd zijn, zonder daarbij uitsluitend een focus op de hernieuwde Russische dreiging te nemen: de brede veiligheidsrol die de NAVO na het einde van de Koude Oorlog had aangenomen, wordt juist bevestigd. Dit kan, opmerkelijk genoeg, het beste worden toegeschreven aan NAVO's oostelijke lidstaten. Zij hebben hun posities over de veiligheidsrol van de alliantie verbreed, om zichzelf te verzekeren van steun van andere lidstaten in hun antwoord op de hernieuwde Russische dreiging. Deze bevinding geeft context aan het debat over NAVO's veiligheidsrol en trekt de door realisten aangehouden notie dat staten uitsluitend allianties aangaan om tegen gezamenlijke dreigingen te balanceren in twijfel.

[Thesis](#)
